

Arrest

nr. 58 469 van 24 maart 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 23 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. OGUMULA, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Armeens staatsburger van Armeense afkomst te zijn. U bent geboren op 26 juni 1987 te Jerevan. U woonde in Jerevan tot aan uw vertrek uit Armenië.

Uit uw verklaringen blijkt dat u Armenië hebt verlaten omwille van volgende redenen. Sinds oktober 2009 hielden u en uw oom, H.(...) T.(...), zich bezig met het branden en kopiëren van CD's en DVD's op illegale wijze. Eind december 2009 bracht u uw buurjongen een CD, die u voor hem gemaakt had. De vader van de buurjongen, L.(...), opende de deur. Hij vroeg u waar u mee bezig was en vroeg of u voor hem ook enkele DVD's wilde kopiëren. Begin januari 2010 bracht L.(...) de eerste disk, waarvan jullie 200 kopies dienden te maken. U zag tijdens het kopiëren dat het ging om beelden van Levon Ter Petrosyan. Hij gaf daarvan 10 stuks aan u om uit te delen aan vrienden en kennissen. Midden

januari 2010 bracht hij een 2e disk, waarvan hij u 10 stuks gaf om uit te delen. Eind januari 2010 bracht L.(...) een 3e disk, waarvan jullie 100 kopies dienden te maken. U hebt deze DVD's de 2e en 3e keer niet bekeken. Op 7 februari 2010 gaf L.(...) u een 4e DVD. Diezelfde dag, rond 21 uur, werd er aan de deur gebeld door de politie. Uw oom zei dat u zich moest verstoppen in de naastliggende kamer. Door de deuropening van de kamer zag u 2 mensen met politie-uniformen en 2 mannen met een militair uniform. Ze begonnen alles kapot te slaan en zeiden dat uw oom door het maken van de DVD's tegen de president was. Uw oom probeerde uit te leggen dat jullie enkel de kopies maakten, maar dat jullie niets tegen de president hadden. Er ontstond een gevecht, waarbij uw oom op de grond werd gegooid. Uw oom wilde zich verdedigen en begon de politiemensen te slaan. Tijdens dit gevecht trok één van de agenten zijn wapen en schoot verschillende keren in de richting van uw oom. U was getuige van dit alles, doordat de deur van de kamer op een kier stond. U had uw gsm genomen om iemand om hulp te bellen. Eén van de agenten merkte u op. U bent naar achter gestapt, waarna de deur werd opengedaan en de politiemensen u konden zien. Via het raam bent u kunnen vluchten. U vluchtte naar het dorp Tsamakasar waar u ongeveer 3 maanden verbleef bij uw grootmoeder. Diezelfde avond van uw vlucht is de politie nog langs uw huis geweest. Uw vader werd meegenomen door de politie en 3 maanden lang vastgehouden. Op 21 mei 2010 belandde uw vader in het ziekenhuis, nadat hij door de politie zwaar was toegetakeld. Uw vader vluchtte uit het ziekenhuis en vertrok op 23 mei 2010 met het vliegtuig naar Moskou. Begin oktober 2010 is uw vader teruggekeerd naar Armenië, waar hij met uw moeder op een voor u onbekende plaats verblijft. U verliet Armenië uiteindelijk in juni 2010. U bent vanuit Jerevan met het vliegtuig, met uw eigen paspoort, vertrokken naar Kaliningrad in de Russische Federatie. U reisde op 15 juli 2010 vanuit Kaliningrad met de wagen verder naar België, dat u in de ochtend van 16 juli 2010 bereikte. Diezelfde dag diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. U hebt sinds uw aankomst nog regelmatig contact met uw moeder, die momenteel samen met uw vader in Armenië verblijft.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de Belgische asielinstanties uw originele geboorteakte, uw origineel militair boekje, een certificaat van opleiding, een kopie van de 1e pagina van uw paspoort, 3 DVD's, een foto, een medisch attest van uw vader en een kopie van een vliegtuigticket van uw vader voor.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u Armenië hebt verlaten omwille van de problemen die u kende naar aanleiding van het kopiëren van DVD's met propaganda voor Levon Ter Petrosyan (CGVS p.8-9, p.17). Bij een confrontatie met de politie op 7 februari 2010 kwam uw oom om het leven. U was hiervan getuige (CGVS p.18).

Er dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent de problemen die u naar aanleiding van het kopiëren van de DVD's, met de moord op uw oom tot gevolg, zou hebben gekend aannemelijk te maken. U legde de Belgische asielinstanties 3 DVD's voor, waaruit blijkt dat deze propaganda bevatten voor Levon Ter Petrosyan (CGVS p.8-9). Deze DVD's leveren echter geen bewijs van uw betrokkenheid bij het kopiëren van deze DVD's, noch van de problemen die u naar aanleiding hiervan gekend zou hebben. U leverde de Belgische asielinstanties bovendien geen enkel overtuigend bewijs van het overlijden van uw oom, hoewel u aangaf dat er naar aanleiding van zijn dood wellicht een overlijdensakte werd opgemaakt, laat staan van de moord op hem (CGVS p.23, p.28). Uit de foto van het graf die u voorlegde, valt immers noch de naam, noch de overlijdensdatum van de overledene af te lezen. Deze foto geeft daarenboven geen enkele informatie over de oorzaak van het overlijden van de gestorvene. U verklaarde tevens dat uw vader werd meegenomen door de politie naar aanleiding van uw problemen en dat hij 3 maanden werd vastgehouden op een u onbekende plaats (CGVS p.18, p.26). U legde hiervan echter evenmin enig bewijs voor. Er kan nochtans redelijkerwijze van een asielzoek(st)er worden verwacht dat hij, desnoods achteraf, al het nodige zou doen om bewijzen aan te brengen ter staving van zijn asielrelaas. Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in het gedrang.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt verder dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. Leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulentier dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging

omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zelfs indien u daadwerkelijk de problemen die u inroept (cf. de moord op uw oom naar aanleiding van het kopiëren van DVD's voor de oppositie, waarvan u getuige was en mogelijks wordt beschuldigd), hebt meegemaakt, zijn er goede redenen om te stellen dat u actueel, ingeval van terugkeer naar Armenië, niet het onderwerp zal uitmaken van vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève. Bovendien reikt u geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan waaruit kan blijken dat u niet naar uw land van herkomst zou kunnen terugkeren. De documenten die u voorlegt, spreken de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt niet tegen. Uw geboorteakte, militair boekje en de 1e pagina van uw Armeens paspoort tonen enkel uw persoonsgegevens aan. Uw diploma geeft enkel informatie over de door u genoten opleiding. De foto toont enkel een graf, maar geeft geen verdere informatie over de problemen die u zou gekend hebben. Het medisch attest inzake uw vader vermeldt enkel dat uw vader op 21 mei 2010 werd opgenomen in het ziekenhuis met ernstige verwondingen, doch spreekt zich niet uit over de omstandigheden waarin hij deze verwondingen zou hebben opgelopen. Het vliegtuigticket op naam van uw vader toont aan dat uw vader op 23 mei (2010) naar Moskou heeft gereisd, maar geeft geen verdere informatie over de problemen die u of uw vader gekend zouden hebben. De 3 DVD's die u het Commissariaat-generaal bezorgde, tonen propaganda voor de partij van Levon Ter Petrosyan. Uit de inhoud van deze DVD's kan echter niet worden afgeleid dat u in dit verband problemen zou hebben gekend.

Uit uw verklaringen blijkt voorts dat u sinds uw vertrek uit Armenië niet meer geïnformeerd hebt naar de stand van zaken betreffende de moord op uw oom, hoewel u verklaarde dat u nog regelmatig contact hebt met uw moeder (CGVS p.4, p. 30). Verder weet u niet of er een officieel onderzoek is gestart naar de moord op uw oom, noch of u officieel verdacht wordt van de moord op uw oom (CGVS p.23). U verklaarde eveneens dat u niet weet of u vandaag de dag officieel gezocht wordt in Armenië. Hierbij gaf u aan dat u mogelijks vandaag de dag officieel ergens van verdacht of beschuldigd wordt, maar dat u het niet zeker weet (CGVS p.29). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog verder aangetast. Van een asielzoeker mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen.

Tenslotte kan nog worden opgemerkt dat u uw reisroute niet aannemelijk kunt maken. Uit uw verklaringen blijkt dat u Armenië, zonder problemen, hebt verlaten op 10 juni 2010, met uw eigen paspoort, vanuit de luchthaven van Jerevan (CGVS p.13). U reisde naar Kaliningrad in de Russische Federatie, waar u tot 15 juli 2010 verbleef in een huis van de smokkelaar die u naar België heeft gebracht. U reisde vanuit Kaliningrad met de wagen naar België, waarbij u aangeeft dat u grenscontroles bent gepasseerd, maar dat u niet persoonlijk werd gecontroleerd (CGVS p.14). U zegt niet te weten welke reisdocumenten hierbij gebruikt zijn, noch welke naam en geboortedatum in het voor u gebruikte reisdocument stond (CGVS p.14). Dat u zo weinig weet over de reismodaliteiten en de hiervoor gebruikte documenten, blijkt niet geloofwaardig. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat er bij binnenkomst in de Schengenzone strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van het soort (valse) documenten dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u verklaarde clandestiene inreis in de Schengenzone. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw Armeens paspoort, uw identiteitsdocument bij uitstek, waarvan u slechts de 1e pagina voorlegde voor het Commissariaat-generaal en waarvan u verklaarde dat dit was achtergebleven bij de vrouw die u naar België gebracht heeft (CGVS p.7), achterhoudt om zo de hierin vervatte informatie over een eventueel verkregen visum voor uw reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent verborgen te houden. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog verder aangetast.

Bijgevolg blijkt niet dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Aangezien u behoudens voornoemde politieke motieven geen andere redenen inroept ter ondersteuning van uw asielrelaas, toont u tot slot al evenmin concreet aan dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot subsidiaire bescherming, zou lopen in uw land van herkomst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) en van artikel "1.2" van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 (Vluchtelingenverdrag). Verzoeker meent te voldoen aan de voorwaarden van een vluchteling in de zin van het Vluchtelingenverdrag en de vreemdelingenwet. Verzoeker stelt dat hij beschuldigd werd voor collaboratie met de oppositiepartij en tevens ten onrechte beschuldigd werd voor de moord op zijn oom. Hij heeft aangetoond dat hij zich op een gegronde vrees kan beroepen en het onderwerp van vervolging zal uitmaken in de zin van het Vluchtelingenverdrag en de vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar Armenië.

In een tweede middel voert verzoeker de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de formele motiveringsplicht en van de materiële motiveringsplicht aan. Verzoeker meent dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich in de motivering van de bestreden beslissing beperkt tot standaardoverwegingen die haaks op zijn verklaringen staan. Zo meent verzoeker dat uit het gehoorverslag blijkt dat de beoordeling van de DVD's door de commissaris-generaal naast de kwestie is en dat hij de doelstelling van het geleverde bewijs niet begrijpt. Het is volgens verzoeker logisch dat zijn gezicht niet op de DVD's staat als bewijs van zijn betrokkenheid. Hij heeft ze dan ook voorgelegd als bewijs voor het feit dat hij werd gevraagd ze te kopiëren. Hij kan onmogelijk een bewijs aanbrengen van het overlijden van zijn oom aangezien de overlijdensakte in handen is van zijn familie. Zij verwijten hem verantwoordelijk te zijn voor zijn dood. Bovendien zou hij bij zijn ouders worden gezocht door de stadsdiensten voor de moord op zijn oom. Ook de bewijskracht van de foto van het graf van verzoekers oom werd door de commissaris-generaal op onredelijke wijze beoordeeld. Het betreft het ontegensprekelijke bewijs van de begrafenis van zijn oom. Het was onmogelijk om de naam, de overlijdensdatum en de doodsoorzaak op de foto te krijgen gelet op het fototoestel dat werd gebruikt. Verzoeker voert vervolgens aan dat hij de mishandeling van zijn vader door de stadsdienst wel degelijk aantoonde namelijk op basis van een medisch attest. Waarom het geen bewijs zou zijn is voor verzoeker een raadsel. Een arts spreekt zich immers niet uit over de omstandigheden waarbij de verwondingen zijn opgelopen.

Verzoeker wijst erop dat hij alle informatie over zijn reismodaliteiten en de gebruikte documenten op een aannemelijke manier heeft weergegeven.

In wat zich voordoet als een derde middel, voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, doordat de bestreden beslissing zich beperkt tot een stereotiepe overweging inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en in gebreke blijft deze weigering te motiveren.

2.2. Verzoeker dient aan te tonen dat er in zijn hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor hij een gegronde reden heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat zijn vrees actueel is hetgeen betekent dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn oordeel moet steunen op de feitelijke situatie, zoals deze zich voordoet in het land van oorsprong op het ogenblik van zijn beslissing (artikel 48/5, §3, tweede lid van de vreemdelingenwet; zie ook: RvS 26 september 2008, nr. 186.532; J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 74-75). Deze stelling vloeit voort uit de definitie van vluchteling zoals geformuleerd in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, waarin het criterium "gegronde vrees voor vervolging" het wezenlijke is. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is of de asielzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico van vervolging in zijn land van oorsprong. De vrees van verzoeker moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij hem aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354).

Te dezen moet worden vastgesteld dat de huidige situatie in Armenië van dien aard is dat personen met het voorgehouden profiel van verzoeker geen vervolging dienen te vrezen. Deze bevinding is gestoeld op de bij het administratief dossier toegevoegde informatie (stuk 12, Cedoca subject related briefing van 14 oktober 2010: "*Armenië, Beoordeling van de actuele vrees van politieke opposanten sinds de gebeurtenissen ivm de presidentsverkiezingen van februari 2008*") waaruit blijkt dat de meeste personen die in het kader van de verkiezingen van 19 februari 2008 en de nasleep ervan werden veroordeeld door een belangrijke amnestieregeling in juni 2009 werden vrijgelaten. Diverse goedgeplaatste bronnen, zoals de voorzitters van verschillende Armeense mensenrechtenorganisaties, van oppositiepartijen en hooggeplaatste overheidspersonen en buitenlandse diplomaten bevestigen unaniem dat personen met het door verzoeker voorgehouden profiel, i.e. betrokkenheid bij de oppositie in Armenië, alsook hun familieleden, niets meer te vrezen hebben sedert maart 2009 omwille van deze betrokkenheid en geen aanhouding of gerechtelijke vervolging meer riskeerden, gezien de personen die in deze context gearresteerd moesten worden al eerder werden gearresteerd. Ook konden personen met bovenstaand

profiel probleemloos naar Armenië terugkeren, daar zij geen enkel risico meer liepen. Politieke opposanten kunnen in verkiezingstijd nog wel worden blootgesteld aan intimidatie, maar één keer de verkiezingen en de spanningen die ze met zich meebrengen voorbij zijn, wordt de situatie geleidelijk kalmer en worden opposanten niet politiek vervolgd door de Armeense autoriteiten. Verzoeker weerlegt deze informatie, die door hem gekend is en waarop ook de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich gesteund heeft niet. Hij brengt geen enkele indicatie bij waaruit zou blijken dat deze informatie niet correct zou zijn. In het licht van de hiervoor beschreven actuele situatie in Armenië en de hieraan gerelateerde ongeloofwaardigheid van zijn relaas toont verzoeker zijn vluchtelingenrechtelijke vrees niet aan, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van subsidiaire bescherming. De ongeloofwaardigheid van zijn relaas wordt bovendien versterkt door het feit dat verzoeker sinds zijn vertrek uit Armenië niet meer geïnformeerd heeft naar de stand van zaken betreffende de moord op zijn oom, hoewel hij verklaarde dat hij nog regelmatig contact heeft met zijn moeder (stuk 4, gehoorverslag CGVS 14/10/2010, p. 4, 30). Verder weet hij niet of er een officieel onderzoek is gestart naar de moord op zijn oom, noch of hij officieel verdacht wordt van de moord op zijn oom (stuk 4, gehoorverslag CGVS 14/10/2010, p. 23). Verzoeker verklaarde eveneens dat hij niet weet of hij vandaag de dag officieel gezocht wordt in Armenië. Hierbij gaf hij aan dat hij mogelijk vandaag de dag officieel ergens van verdacht of beschuldigd wordt, maar dat hij het niet zeker weet (stuk 4, gehoorverslag CGVS 14/10/2010, p. 29). Van verzoeker die beweert vervolgd te worden en daarom besloot te vluchten mag dan ook in alle redelijkheid worden verwacht dat hij zich op zijn minst informeert naar de stand van zaken en geregeld pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen. Een dermate gebrek aan interesse omtrent zijn persoonlijke problemen ondermijnt echter verzoekers geloofwaardigheid. In het kader van de devolutive kracht van het onderhavig beroep volstaat het voorgaande om te besluiten dat in hoofde van verzoeker geen vluchtelingenrechtelijke vrees of een reëel risico op ernstige schade in de zin van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

2.3. Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig maart tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER